

Oponentský posudek
na bakalářskou práci J. Křižana
*Xiangsheng v ČLR: od nástroje budování nové Číny
k satirickému komentáři současné společnosti*

Předkládaná bakalářská práce sestává ze dvou základních částí – jednak představení *xiangshengu* coby uměleckého žánru, včetně jeho historických kořenů a postupného vývoje, jednak porovnání vybraného *xiangshengu* z 50. let 20. století s jeho nedávnou adaptací. Autorem této adaptace je nejvýznamnější mistr *xiangshengu* současnosti Guo Degang. Cílem analytické části je zhodnocení rozdílů v pojetí a společenské úloze žánru ve dvou různých dějinných údobích.

Práce je správně rozvržena a nevykazuje žádné vážnější vady pro stránce obsahové ani formální. Její autor pracuje s poměrně bohatou sekundární literaturou, podstatnou měrou spoléhaje na literaturu v čínštině, a podrobuje rozboru prameny, které z povahy věci nejsou tak snadno přístupné jako běžný text. Úspěšně kloubí kompilaci a analýzu a jednotlivé oddíly a kroky jsou účelné. Formulačně je text zvládnut velmi dobře. V úhrnu se jedná o práci jasně nadprůměrnou a v tomto světle je také nutno pohlížet na níže popsané drobnější nedostatky.

Přítomny jsou příležitostné textační obtíže, které vyniknou na pozadí jinak suverénního psaní. Na některých místech se bakalant opakuje více, než je záhodno, nit výkladu ztrácí na přímočarosti a formulace se rozmlžují či sklouzávají k šablonovitému vyjadřování. Příznačné tím jsou pasáže, v nichž se autor obecněji zabývá společenskými podmínkami a politickou rolí *xiangshengu*, což soudím může být příznak potíží i s uchopením vlastní problematiky. Zcela výjimečně do práce pronikly výrazy, které v češtině nedávají smysl, resp. mají úplně jiný smysl než formálně obdobná slova v angličtině („argument“ místo „hádka“, „prospekt“ místo „výjev, scénérie“). Seznam pramenů a literatury v jednotlivostech neodpovídá závazným pokynům pro tento účel z dobrých důvodů vydaným.

I když je to asi pochopitelné, poměrně rozsáhlé představení stavby *xiangshengu* a zvláštních technik, na nichž je postaven, je až trochu zneklidňujícím způsobem založeno

v podstatě na jediné publikaci (Yu a Wang 2013). Je to postup, který za běžných okolností není zcela v pořádku a je vždy záhodno jej případně obhájit.

A nakonec, uvítal bych, jakkoli to není vyloženě povinnost, uvedení původního znění přeložených a rozebíraných pasáží, pro úplnost i pro kontrolu, jak je to ostatně zvykem i v odborné literatuře. Možností je přitom několik, od meziřádkového překladu po umístění originálu do poznámek pod čarou až po jeho přesunutí do příloh. Odkazy na příslušná videa daný účel zdaleka neplní bezezbytku.

Práci hodnotím jako zdařilou, doporučuji ji k obhájení a navrhuji hodnocení výborně.

Téma k diskuzi: poměr Guo Deguanga k současnému politickému systému ČLR

Lukáš Zádrapa

V Praze, 25. května 2021